

AFGØRELSE FRA ANKENÆVNET FOR BUS, TOG OG METRO

Journalnummer: 2009-0020

Klageren: XX

Indklagede: DSB S-tog A/S

Klagen vedrører: Kontrolafgift på 750 kr. for at have rejst uden billet.

**Ankenævnets
sammensætning:** Nævnformand Tine Vuust
Bjarne Lindberg Bak
Ingrid Dissing
Claus Jørgensen
Torben Steenberg

SAGSFREMSTILLING:

Klageren reklameret til indklagede: 9., 18., og 25. februar 2009

Klagegebyr modtaget i ankenævnet: 13. marts 2009

Sagens faktiske forhold: Klageren har til sagen oplyst, at han arbejder som koncertanmelder for en avis og den 8. februar 2009 var til en koncert i Vega ved Enghave station. Efter koncerten skulle klageren og hans ægtefælle kort efter midnat med S-tog fra Enghave station til Østerport station og ankom på perronen 1 minut før togafgang.

Klageren og ægtefællen var begge i besiddelse af et 2 zoners klippekort, og ægtefællen klippede et klip på sit. Klageren ville købe en enkeltbillet med henblik på at have et bilag til arbejdsgiveren, der skulle betale for rejsen, idet klageren havde været på arbejde. Klageren havde imidlertid kun 19 kr. i mønter, og prisen for billetten var 21 kr. Derfor valgte klageren at betale med dankort.

Klageren var i øjenkontakt med lokoføreren, der virkede utålmodig, og da klageren modtog et stykke papir fra automaten, tog han dette og sprang på toget, som straks satte i gang. Inden for døren stod en togrevisor, der kontrollerede klagerens rejsehjemmel og konstaterede, at det papir klageren havde modtaget fra automaten, var en kvittering med påskriften "Visa-kort afvist". Kl. 00.20 udskrev togrevisoren derfor en kontrolafgift på 750 kr. til klageren for at rejse uden billet.

PARTERNES KRAV OG BEGRUNDELSER:

Klageren: Ønsker kontrolafgiften annulleret og har til støtte herfor gjort gældende,

at han formoder, at kontrolafgifter udstedes for at straffe personer, som forsøger at rejse gratis med tog eller bus, og for at forebygge andre personer i at overveje at gøre det, men at han ikke føler sig hjemmehørende i nogen af disse målgrupper,

at han og ægtefællen kom til østenden af perronen på Enghave Station, hvor ægtefællen klippede sit klippekort, og klageren ville løse enkeltbillet (21 kr.). Et tog nærmede sig – og klageren troede, at det var aftenens næstsidste fra Enghave Station mod øst/nord, det viste sig senere at være det sidste med forbindelse til Østerport station, hvor klageren skulle til,

at klageren hastigt talte de mønter op, han havde på sig, men kun havde 19 kr., hvorefter eneste mulige alternativ, hvis han skulle med dette tog, var dankort. Hans ægtefælle stod i togets døråbning. Klageren havde en form for øjenkontakt med lokoføreren og havde det indtryk, at denne ville vente, til klageren havde fået billet til toget, men at føreren var lidt utålmodig,

at automaten ikke virkede særligt samarbejdsvillig, men dog endelig spyttede et lille stykke papir ud, og at klageren med dét i hånden sprang på det ventende tog - som straks satte i gang,

at kontrolløren stod inden for døren og sammen med klageren kunne konstatere, at han havde hånden fuld af mønter og en seddel, hvorpå der stod Visa-kort afvist,

at klageren på stedet modtog kontrolafgiften uden større diskussion, fordi han samtidig blev informeret om, at han kunne anke den,

at han stadig har kvitteringen, der er det konkrete bevis på, at han har forsøgt at betale for togrejsen,

at han er sikker på, at have indtastet den rigtige pinkode, og har bevis på, at dankortet har virket i andre situationer omkring denne dato,

at han denne aften (som så mange andre gange) rejste med S-tog som led i sit arbejde som koncertanmelder, hvorfor han ikke kunne benytte sit eller ægtefællens klippekort, da han behøvede et særskilt bilag til firmaets bogholderi,

at hans tanke var, da han hoppede på toget uden at kunne være helt sikker på, om han havde det rette rejsebevis i hånden, at han kunne købe billet (=bilag) på hovedbanegården, hvor toget gerne holder nogle minutter, eller hvor man kan skifte til et andet tog til Østerport, hans endestation,

at indklagedes argument om, at man skal komme i god tid til toget, er udmærket, men som koncertanmelder har klageren det princip, at han hører en koncert til ende - og koncerter er som sammenkomster og møder: Man ved ikke præcist, hvornår de ender. Så nogle gange efter en koncert i Vega (på Enghavevej, tæt ved Enghave Station) kommer man 12 minutter før togafgang, andre gange ½ minut,

at klagerens arbejdsgiver, har denne regel for sine journalister: "Ved udgående opgaver anvendes offentlige transportmidler, når almindelig sund fornuft tilsiger det", og klagerens snusfornuft siger, at det er det stort set altid. Men så skal firmaet også betale for det, hvorfor klageren altid er meget emsig med at skaffe sig de rette bilag og for eksempel ikke lader sin ægtefælle klippe for sig på sit kort,

at konklusionen er, at klageren har gjort, hvad han kunne for at købe billet til den pågældende rejse - ud fra, at han havde brug for bilag for enkeltrejsen mellem Enghave station og Østerport station, og ud fra at togføreren allerede havde holdt adskillige sekunder og ventet på ham,

at han stadig mangler et rejsebilag på 21 kr. til brug for arbejdsgiverens bogholderi og ikke regner med at arbejdsgiveren betaler kontrolafgiften på 750 kr. samt

at han nu erkender, at han kunne 1) have klippet sig til rejsen med sit private klippekort og evt. dagen efter have henvendt mig i et billetsalg og spurgt, om han kunne få et særligt dokument lydende på 21 kr., 2) have taget en taxa hjem for de kontanter, han havde på sig, eller anvendt dankort, 3) have ventet på det næste tog, der - så vidt han forstår, ville være kommet 4-5 timer senere, men at disse muligheder ikke dukkede op i februar-natten.

Indklagede: Har fastholdt kravet om klagerens betaling af kontrolafgiften og har til støtte herfor gjort gældende,

at klageren har anført, at han ankom til perronen, da der var et minut til togafgang, og at han ikke var i besiddelse af mønter til billetautomaten, hvorfor han var nødsaget til at betale med dankort,

at når man køber en billet i en billetautomat og vælger at betale med dankort, udskriver automaten både en dankortkvittering og en billet,

at det tydeligt fremgår på kvitteringen, at det er en dankortkvittering,

at der i automaten er indbygget to printere; den ene til at printe kvitteringer og den anden til at printe billetter, hvorfor det kan forekomme, at den ene udskrives lidt hurtigere end den anden,

at dankortkvitteringer ikke kan godtages som gyldig billet, idet der så er mulighed for at overdrage billetten til 3. person, samt

at der henvises til, at passagerer som rejser med bus, tog og metro selv er ansvarlig for at være i besiddelse af gyldig billet eller kort. Har man ikke det, må man acceptere at skulle betale en kontrolafgift. Denne grundregel er en forudsætning for det selvbetjeningssystem, der gælder for rejser med kollektiv transport i Hovedstadsområdet,

at klageren anbefales, at han i fremtiden kommer i så god tid, at han har tid til at sikre, at han er i besiddelse af gyldig billet inden påstigning, samt

at der ikke er fundet fejl på billetautomaten den pågældende dag eller dagen efter.

BILAG TIL SAGEN:

Kopi af kontrolafgiften.
Parternes korrespondance.

ANKENÆVNETS BEMÆRKNINGER: I bemærkningerne til § 6 i den dagældende lov om hovedstadsrådets kollektive persontrafik, som er det oprindelige lovgrundlag for opkrævning af kontrolafgifter, fremgår, at "takst- og billetteringssystemet for S-banerne er indført for at give passa-

gererne mulighed for hurtig adgang til perroner og tog uden sinkende billetkontrol især i myldretid og for at spare væsentlige personaleudgifter, som i modsat fald måtte dækkes gennem øgede billetpriser eller øget skattetilsvær.”

Det fremgår af DSB S-togs forretningsbetingelser, at passageren skal have gyldig billet eller kort til det antal zonenumber eller zoner, han/hun kører i, samt at passageren skal have gyldig billet eller kort fra rejsen begynder. Passageren skal selv sikre sig, at billet eller kort er stemplet korrekt og gælder til hele rejsen. Hvis passageren ikke har gyldig billet eller kort, når han/hun bliver kontrolleret, skal der betales en kontrolafgift på 750 kr.

Klageren har til sagen oplyst, at det er af afgørende betydning for ham, at han rejser på billet, når han rejser med offentlig transport i forbindelse med arbejdet, hvorfor han ikke ville bruge det klippekort, han og ægtefællen var i besiddelse af. Ankenævnet bemærker, at der ikke er bemandet billetkontor på Enghave station, og at billet alene kan købes i en automat, der tager mønter eller dankort.

Ankenævnet finder ud fra det oplyste, at der ikke har foreligget sådanne særlige omstændigheder, der kan fritage klageren for at betale den pålagte kontrolafgift ved rejse uden gyldig rejsehjemmel.

Ankenævnet træffer herefter følgende

AFGØRELSE:

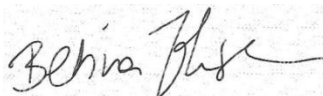
Indklagede er berettiget til at opretholde kravet om klageren betaling af kontrolafgiften på 750 kr., og klageren skal betale beløbet senest 30 dage efter modtagelsen af afgørelsen, jf. ankenævnets vedtægter § 8.

Det indbetalte klagegebyr på 160 kr. tilbagebetales ikke, da klageren ikke har fået helt eller delvist medhold i klagen.

Hver af parterne kan anlægge sag ved domstolene om de forhold, som klagen har vedrørt.

Klageren henvises til at søge yderligere oplysning om bistand i forbindelse med et eventuelt sagsanlæg på www.domstol.dk, www.advokatsamfundet.dk og /eller eget forsikringssselskab om forsikringsretshjælp

På ankenævnets vegne, den 3. juni 2009.

f. Tine Vuust
Nævnensformand